

350 000 Kr., for Bestemmelserne vedrørende Honorarer, Medhjælpssummer og lign. 500 000 Kr., for visse Ændringer med Hensyn til sønderjydske Forhold ca. 700 000 Kr., for Rets- og Politivæsen 500 000 Kr., for forskellige Administrationskontorer, herunder Centraladministrationen 1 300 000 Kr., for det højere Skolevæsen 700 000 Kr., en Række andre Bestemmelser ca. 500 000 Kr., og for det kongelige Teater ca. 500 000 Kr. Heri er dog medregnet noget, som ikke vil kunne realiseres som Bespærelser i indeværende Finansaar. Det kan anslaaes, at de samlede Bespærelser vil andrage ca. 39 Mill. Kr., og at deraf ca. 6 Mill. Kr. ikke vil kunne indvindes i indeværende Finansaar, men i den følgende Tid. Hertil kommer saa de af specielle Sparekommissioner foreslaaede Indtægtsforøgelser paa henved 4 Mill. Kr., nøjagtigt 3 900 000 Kr., og dette giver saa en samlet Budgetforbedring paa ca. 43 Mill. Kr. Jeg skal ogsaa minde om, at der jo efter Sparekommissionens Forslag er indført en automatisk Regulering af de Sæts, efter hvilke Timepenge, Dagpenge, Natpenge, Kosttillæg, Kommissionshonorarer o. s. v. ydes, saaledes at Beløbet vil gaa ned, efterhaanden som Pristallet falder. Naar Pristallet er naaet ned til Udgangspunktet, vil der derved kunne spares yderligere ca. 3 Mill. Kr.

Det er altsaa meget betydelige Resultater, der her er Tale om, og vi skylder alle dem, der har virket indenfor disse Kommissioner, stor Tak for deres Arbejde. Der er sikkert ingen, der vil undres over, at der er een Mand, som jeg særlig ønsker at nævne her, og som alle vil være enige om at indrømme har baaret Hoveddelen af Arbejdet og har den væsentligste Del i de gode Resultater, der er opnaaet. Det er Formanden for den store Sparekommission, Raadsformand Kofoed.

Lovforslagets egentlige Indhold vil jo være kendt, idet de tre sidste Betænkninger fra Sparekommissionen allerede forlængst er blevet offentliggjort, og jeg skal nu ganske kort nævne de vigtigste Bestemmelser deri. For det første er der Reglerne om Tjenesteboligernes Vedligeholdelse. Her paahviler det efter de nugældende Bestemmelser Staten at bære

Udgifterne til baade den ydre og den indre Vedligeholdelse, men i Lovforslagets § 1 foreslaas det, at Tjenestemændene i Fremtiden skal bære en Del af Udgifterne til den indre Vedligeholdelse, nemlig 40 pCt. Det har ikke været Hensigten herved at paaføre Tjenestemændene nogen Merudgift, og derfor er ogsaa Boligfradraget, som det vil ses af Lovforslaget, foreslaaet nedsat noget, men det har været Meningen at gøre Tjenestemændene medinteresserede i at begrænse Vedligeholdelsesudgifterne det mest mulige, og dette vil indirekte i det lange Løb betyde meget væsentlige Bespærelser for Statskassen.

I Lovforslagets § 2 foreslaas det, at det i Tjenestemandsloven skal bestemmes, at der ikke til nogen Tjenestemand kan ydes Erstatning i Penge for ikke at modtage Uniform. Denne Regel er overensstemmende med Bestemmelserne i Tjenestemandslovens § 39 og Forudsætningerne for denne Bestemmelse, saadan som de har fundet Udtryk i Lønningskommissionens Betænkning, men da § 39 er blevet fortolket, som om den tillod at yde et Pengebeløb i Stedet for en Uniform, foreslaas der en Ændring i Paragraffen, der udelukker denne Fortolkning.

Efter den nugældende Ordning kan Tjenestemænd ikke faa deres Løn suppleret med Beløb af Medhjælpssummer eller andre kollektive Bevillinger, som de vedkommende Styrelsesgrene har Raadighed over. Dette Forbud mod at foretage en saadan Lønsupplering foreslaas i § 4 udvidet til ogsaa at omfatte Personer, som er lønnet med faste Honorarer.

En af Staten pensioneret Tjenestemand kan nu ansættes i en kommunal Tjenestemandsstilling og saaledes oppebære Pension fra Staten med alle Tillæg og samtidig Løn fra Kommunen med alle Tillæg, og naar han saa afskediges af Kommunen, faar han Pension saavel fra Staten som fra Kommunen, og omvendt, hvis han er kommunal Pensionist og som saadan bliver ansat som Statstjenestemand. Dette Forhold har ikke just stor økonomisk Betydning, men det er principielt urimeligt, thi det vil dog være naturligt at betragte Stat og Kommune som een Arbejdsgiver i dette Forhold, saaledes at Pensionen, naar Pensionisten faar ny fast Ansættelse, ind-